

لحام الحبه الحاج على الفرائي

ثَنَيْتُ ثَنَيْتُ ثَنَيْتُ ثَنَيْتُ ثَنَيْتُ

أَيَا مُحَمَّدٍ (جوان) كَه حيدر آمد

آن امام اولي يا عليا يا علي

عالم از نور صلا دت منور

صبيح صادق عيان ز فضل معبود

درب خير امان بر شيعه بگشود

سافع انس جان گر ديده مولود

همه ميگويم بلي يا عليا يا علي

شد جهان چون جهان ز زين حيدر

شد زمان بر همه بهار گلشن

زوخ آن فاطمه عاين ذوالمن

دلها كه بر همه شادان روشن

آمد آن نور جلي يا عليا يا علي

وان وصي بلا فصل يا محمد

انولد حيدره بالعبه هاليوم

والعري نوره واضح او معلوم

والله بشره خلي بجلي الاحوم

هوه شمع محلي يا عليا يا علي

والوالي ابعلى عقد الوله

هر كه در ديجان عيق امامي

جاي او در جهان وادري ناهي

بين آن حوريان گر در مكاشي

شود قلبي منجلي يا عليا يا علي

نوشد آب از كف ساقني كوثر

دشمن او شود در غصه و غم

تا به روز ابد در شور و ماثم

مستلا و زود اندر جهنم

دشمن تو اي ولي يا عليا يا علي

همره آن به تا ميه و كوثر

هذه عقد الوله اهد مقامه

والله واصله به التزامه

هم دليله الجله اليوم القيامة

او همه بجلي يا عليا يا علي

والحب بسك ايطل ايستفاخر

هجو وحي خدا بلعبه آمد

اوشفت اين ندا وصي احمد

لحم مقتل در كعب آيد

آن امام از لي يا عليا يا علي

سور اهل اين عالم سراسر

حمد خواهيم ايا خدا و داور

مارويم كر بلا بحق حيدر

چون شادي بها كنيم مكر

ميريم دست گلي يا عليا يا علي

ميرويم در بر حيدر قصدر

تدري كل الهدى يا حامى الحار

المحب للحب يجمع يكرار

او هدم او شرف يا وصي المختار

او صرخ الخل مشكلى يا عليا يا علي

جيت او كلبى اسوارك شور